वति सर्वतोभद्रः। बहुरुचिरचन्द्रशालः षड्विंशः पञ्च-भौमश्च। सिंहः सिंहाक्रान्तो द्वादशकोणोऽष्टहस्तवि-स्तीर्णः। चत्वारोऽञ्जनरूपाः पञ्चाण्डयुतस्तु चतुरस्रः। भूमिकाङ्गुलमानेन मयस्याष्टोत्तरं शतम्। सार्धं हस्त-त्रयं चैव कथितं विश्वकर्मणा। प्राहुः स्थपतयश्चात्र मतमेकं विपश्चितः। कपोतपालिसंयुक्ता न्यूना गच्छन्ति तुल्यताम्। प्रासादलक्षणमिदं कथितं समासाद्गर्गेण यद्विरचितं तदिहास्ति सर्वम्। मन्वादिभिर्विरचितानि पृथूनि यानि तत्सम्मतिं प्रति मयात्र कृतोऽधिकारः"। तत्प्रतिष्ठाविधिश्च मठप्रतिष्ठाशब्दे वक्ष्यते।

देवग्रह पु॰ देवगणशब्दे सुश्रुतोक्ते ग्रहभेदे।

"यः पश्यति नरो देवान् जाग्रद्वा शयितोऽपि वा। उन्माद्यति स तु क्षिप्रं तन्तु देवग्रहं विदुः" भा॰व॰१४५अ॰

देवङ्गम त्रि॰ देवं गच्छति गम—वेदे ख। देवगामिनि "अस्यां राध्नोतु होत्रायां देवङ्गमाय" शत॰ब्रा॰ १।९।१।१२ लोके तु णिनि देवगामीत्येव।

देवचक्र न॰ सत्राङ्गे १अभिप्लवभेदे "परि यद्वा एतद्देवचक्रं यदभिप्लवः" ऐत॰ब्रा॰ ४।१५ "देवचक्रे वा एते पृष्ठ्य-प्रतिष्ठिते। यजमानस्य पाप्मानं तृं हतो परिप्लवेते स यो हैवं विदुषां दीक्षितानां पापकं सत्रे कीर्तय-त्येते हास्य देवचक्रे शिरश्छिन्नो दशरात्र उद्धिः पृष्ठ्या-भिप्लवौ चक्रे" शत॰ब्रा॰ १२।२।२।२ यामलोक्ते देवता-भेदोपास्यताज्ञापके २चक्रभेदे यथा

"पूर्वपश्चिमभेदेन षष्ठरेखां समालिखेत्। वामादि दक्षिणान्तञ्च रेखा दश समालिखेत्। पञ्चगेहे पूरकाङ्कः सर्वाधोहारकाङ्ककान्। तन्मध्ये रचयेदङ्कं देवताग्टह-संयुतम्। पूरकाङ्कमाद्यगेहे सप्तर्षियुतमालिखेत्। तद्द-क्षिणे द्वादशञ्च दक्षे च नवमन्तथा। तद्दक्षेऽष्टादशकं तद्दक्षे षोडशकं ततः। पूरकाङ्कं तले लेख्य इन्द्राद्यङ्कस्य दक्षतः। इन्द्रगेहे च शतकं विधिविद्याफलप्रदम्। धर्मगेहे शून्यसप्तयुगलं विलिखेत् बुधः। अनन्तमन्दिरे नाथ! शून्याष्टवसुरेव च। कालीगृहे शून्यवेदरामाङ्कं विलिखेत्ततः। धूमावतीमन्दिरे च शून्यखेषुनिशापतीन्। इन्द्राधो दक्षतो लेख्या अङ्काश्चन्द्राधिदेवता। शून्यषष्ठच-न्द्रयुक्तं सर्वत्र दक्षतो लिखेत्। तथाश्विनीकुमारौ च शून्यान् नयुगमेरुकौ। तत्पश्चात् सूर्यगेहे च सहस्राक्ष समन्वितम्। तारिणीमन्दिरस्थाङ्कं शून्यवेदषडात्म-कम्। बगलामुखीगेहस्थं शून्याष्टचन्द्रसंयुतम्। ततश्चन्द्रगृहस्याधो वायुगेहं मनोरमम्। रन्ध्रवेदात्मकं गेहं सर्वसिद्धिप्रदायकम्। राहुगेहं महापापं शून्य शून्यमणिप्रियम्। पश्चादर्कगृहस्थञ्च खशून्ययुगला-त्मकम्। षोडशीमन्दिरे शून्यषष्ठचन्द्रसमाहितम्। मातङ्गीमन्दिरे शून्यरन्ध्रचन्द्रसमन्वितम्। वायोरधोव-रुणस्य गृहं सप्तशशिप्रियम्। तारिणीगेहमध्ये च शून्याष्टकसमन्वितम्। बुधगेहस्थिताङ्कञ्च शून्यचन्द्र युगात्मकम्। भुवनेशीमन्दिरस्थं शून्याष्टचन्द्रमण्ड-लम्। प्रत्यङ्गिरामन्दिरस्थं शून्यषष्ठशशिप्रियम्। वरुणाधः कुबेरस्य गृहस्थं षष्ठयुग्मकम्। आनन्दभै-रवीगेहे दशकं परिकीर्तितम्। धरणीगृहमध्ये च शून्ययुग्मेन्दुसंयुतम्। भैरवीगृहमध्यस्थं शून्यं यु-गलचन्द्रकम्। बालागृहस्थं शून्यर्षिचन्द्रमण्डलसंयु-तम्। कुबेराधः सुखं चक्रस्थिताङ्कं सर्वसिद्धिदम्। ईश्व-रस्य गृहस्थञ्च सप्तशून्ययुगात्मकम्। तिरस्करिण्या गेहस्थं सहस्राङ्कसमन्वितम्। किङ्किणीमन्दिरं पश्चा-दष्टचन्द्रसमन्वितम्। छिन्नमस्तागृहं पश्चात् शून्याष्टचन्द्र मण्डलम्। वागीश्वरीगृहं पश्चात् खसप्तचन्द्रमण्ड-लम्। महाफलप्रदातारं धर्मं क्षरति तस्य न। ईश्व-रस्य ह्यधोगेहे वटुकस्य गृहं ततः। शून्याष्टमाद्यं स्व-गृहं धर्मार्थकाममोक्षदम्। तत्पश्चात् डाकिनीगेहं खशून्य मुनिसंयुतम्। हन्ति साधकमुख्यं हि क्षणादेव न संशयः। स्वगृहे स्वीयमन्त्रस्य फलदं परिकीर्तितम्। भीमादेवी गृहं पश्चात् खसप्तचन्द्रमण्डलम्। भयदं सर्वदेशे तु वर्जयेत्तु गृहान्तरम्। लक्षवर्णं लिखेत् शेषगृहयोः पण्डितोत्तमः। इन्द्रगेहावधि धीरो ककारादिकवर्ण-कम्। क्षकारान्तं लिखेत् तत्र गणयेत् साधकोऽन्ततः। पूरकाङ्कमूर्द्धदेशे हारकाङ्कमधोलिखेत्। निजनामा-क्षरं यत्र तत्कोष्ठाङ्कं महेश्वर!। नीत्वा च पूरयेद्वि-द्वान् स्वस्वगेहोर्द्ध्वदेशकैः। अङ्कैस्ततो हरेन्नाथ! अधोऽ-ङ्के हार्यशेषकम्। विस्तारश्चेद्देवतानां तदङ्कः शुभदः स्मृतः। अल्पस्त्वशुभदः प्रोक्तः साधकस्यासुखावहः। एकाक्षरे महासौख्यं तत्रापि गणयेन्न च। स्वीयाङ्कः शून्यगामी च देवताङ्कं ततः प्रभो!। तदा नैव शुभं वि-द्यादशुभाय प्रकल्प्यते। एके धनमवाप्नोति द्वितीये राज-वल्लभः। तृतीये जप्यसिद्धिः स्यात् चतुर्थे मरणं ध्रुवम्। पञ्चमे पञ्चबाणः स्यात् षष्ठे दुःखोत्कटानि च। देवानां शक्तिवर्गाणामित्यङ्काः परिकीर्तिताः। वैष्णवानां विशेषो-